

ΦΑ.—'Η καθαρὰ Ἑλληνικὴ μὲ Γαλλικὰ καμπόσα,
ἢ τοῦ Ψυχάρη κάποτε καὶ ἄλλοτε τοῦ Κόντου,
οὐ μὴν καὶ τ' Ἀρβανίτικα κί' ἢ τῆς Σχολῆς τοῦ Βρόντου.

ΑΠ.—Καὶ πόσα ἔτη φέρετε;

ΦΑ.— Δὲν θὰ σὰς δώσω λόγον...
τὰ μαρτυροῦν αἱ τρίχες μου, ὁ μύσταξ καὶ ὁ πώγων.
Γι' αὐτὸ νὰ ἐρωτήσετε μονάχα τὸν Σεμτέλον,
ποῦ θάναί πάντοτε σπανὸς καὶ τώρα καὶ 'στὸ μέλλον.

ΑΠ.—Εἶσαθε τυφλός;

ΦΑ.— Παντάπασιν, ἀλλὰ θὰ κατορθώσῃ
ἢ σκόνῃ τοῦ Φιλήμονος κί' ἐμὲ ν' ἀποστραβώσῃ.

ΑΠ.—Ἐχετε νόσημα κανέν;

ΦΑ.— Τὴν νόσον τὴν συνήθη,
τὴν πρέπουσαν εἰς τῶν Ρωμηῶν τοὺς τρόπους καὶ τὰ ἔθνη,
μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ τὴν νόσον τοῦ σουφρόνειν,
τοῦ ὀμιλεῖν νυχθημερὸν κί' ἔσθ' ὅτε μαχαιρόνειν.
Καθ' ἕλα τᾶλλα φαίνομαι ἀκμαῖος καὶ βαρβάτος,
ἀλλ' ὅταν ἔμωσ χρειασθοῦν ἐπίστρατοι 'στὸ κράτος
κί' ὁ Μαθαρίκος ἀπηνῶς τὸν τράχηλόν μου σφίγγει,
ἀμέσως τότε τὸ δεξιὸ μου κατεδαίνει ξύγκι,
κί' ἕλας τὰς νόσους ἀποκτιῶ, γνωστὰς τε καὶ ἀγνώστους,
καὶ εἶμαι ὁ χειρότερος ἀπ' ὅλους τοὺς ἀρρώστους.

ΑΠ.—Παρεφρονήσατε ποτέ;

ΦΑ.— Ἐχω γερὸ κεφάλι
καὶ πάντα θεοπάλαβοι μοῦ φαίνονται εἰ ἄλλοι.
'Ἐν τούτοις ἤθελα πολὺ νὰ μοῦ σαλέψ' ἢ βίδα,
'στοῦ Τσιριγώτη δὲ κί' ἐγὼ νὰ εἶμαι τὴν φροντίδα,
διὰ νὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ λέγω εἰς τοὺς ἄλλους,
τοὺς γνωστικούς, τοὺς σὺφρονας, τοὺς ἀνδρας τοὺς μεγά-
πως εἶμαι ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Μεγαλειστάτου, [λους,
ποῦ προστατεύει τοὺς τρελλοὺς μὲ ἕλα τὰ σωστά του,
διότ' ὑπὸ τὴν σκέπην του ἀνέλαβε τὸ σπῆτι
τοῦ καὶ συμπατριώτου μου Ζωρζῆ Δρομοκαῆτη.

ΑΠ.—Ἐχετε κτήμα;

ΦΑ.— Τίποτε... ἀπόκληρος τοῦ γένους
ποτέ μοῦ δὲν ἀπέκτησα καὶ πίσθον Διογένους,
ἀν κί' εἶναι μόνη μου φροντίς καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
νὰ κλέψω τὰ οἰκόπεδα τῶν προσφιλῶν γειτόνων,
καὶ ἀποσπῶν τοὺς εὐσεβεῖς τὰς τάφρους νὰ πληρώσω
κί' ἂν μοῦ 'μιλήσῃ καὶ κανεὶς 'στὸ ξύλο νὰ τὸν στρώσω.
'Ἐν τούτοις ὁ Διάδοχος ἀπὸ κουδαρνταληκι
σ' ἐμὲ νὰ δώσῃ ἔπρεπε τὰς γαίας τοῦ Μπουλίκη.

ΑΠ.—Καὶ τώρα, σὰς παρακαλῶ, ἄς ἔλθῃ κί' ἢ κυρά.

(Προσέρχεται ἡ Φασουλῆ μὲ ἕλα τὰ μωρά.)

ΑΠ.—Πῶς λέγεσθε, παρακαλῶ;

ΗΦ.— Κυρία Φασουλῆ...

ΑΠ.—Χαίρω ποῦ σὰς ἐγνώρισσα...

ΗΦ.— Εὐχαριστῶ πολὺ.
'Υπάλληλος ἀπογραφῆς μοῦ φαίνεται πῶς εἶσαθε.

ΑΠ.—Καὶ ὡς τοιοῦτος ἐρωτῶ εἰς τί ἐνασχολεῖσθε;

ΗΦ.—Τὰ ἔργα τὰ οἰκιακὰ 'συνείθισα νὰ κάνω
καὶ κάποτε ὡς Ἀμαζῶν τὴν Ἀλεποῦ νὰ πζάνω.

ΑΠ.—Καὶ πόσων χρόνων λέγεσθε;

ΗΦ.— Ἐτῶν δεκαεννέα.

ΑΠ.—'Ἄλλ' ἔμωσ, ὅπως φαίνεσθε, δὲν εἶσαθε τόσο νέα.

ΗΦ.—Μ' ὑπάνδρευσα ὡς ἔγγιστα 'στὸ δέκατόν μου ἔτος
κί' αὐτὸ τὸ ξέρ' ἢ Περικλῆ καθὼς κί' ὁ Περικλέτος.

ΑΠ.—Ἐν τούτοις περισσότερα τὰ ἔτη σας τὰ βλέπω.

ΗΦ.—Νὰ δυσπιστήτε, κύριε, ποσῶς δὲν ἐπιτρέπω.

(Πρὶν ὁ ὑπάλληλος προβῆ κί' εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις
τῆς Ἀμαζόνος Φασουλῆ τὸ πρόσωπον πυρόνει,
κί' ὀρμᾶ εἰς τὸν ὑπάλληλον μετὰ θυμοῦ καὶ λύσσης
καὶ βγάζει τὸ γοβάκι τῆς καὶ τὸν ἐμβαλαρόνει.)

Συγχαρητήρια θερμὰ
τῷ ποιητῇ τῷ Παλαμᾶ.

'Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καὶ ὁ Ρωμηὸς συγχαίρει
τὸν Παλαμᾶν τὸν πλούσιον εἰς ἔμπνευσιν καὶ κάλλος...
ἀρχαίου κόσμου ἄρωμα ἢ ποιησὶς του φέρει
καὶ ψάλτης τῆς γλαυκώπιδος ἐπρόβαλε μεγάλος.
'Ὁ ποιητὴς μετάρσιος εἰς οὐρανὸν ὑψώθη
καὶ εἶδε μάχας τῶν θεῶν καὶ τῶν Γιγάντων νίκας,
κί' εἰς τὴν χρυσοῦν του τὴν ψῆθην ὁ στέφανος ἐδόθη,
κί' αὐτὸ τιμᾶ κατ' ἐξοχὴν καὶ τοὺς Ἑλλανοδίκας.
Κί' ὁ μετριόφρων ποιητὴς προσήλθε κεκυφώς,
καὶ σήμερον ὁ ὕμνος του ἐβγήκε εἰς τὸ φῶς,
εἰς τοῦτον δὲ φεγγοβολεῖ τὸ πάλαι μεγαλεῖον,
καὶ 'στῆς Ἑστίας τὸν πωλοῦν τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

'Ἀφοῦ πολλοὶ τὰ ἔβαλαν μ' ἐμὲ τὸν φουκαρᾶ
καὶ 'στὸν Ρωμηὸ συνδρομητὰς ἐγγράφουν ὅταν θέλουν,
γι' αὐτὸ κί' ἐγὼ ἐθύμωσα καὶ λέγω σοβαρὰ
πῶς ἔσοι μόνον πρὸς ἐμὲ τὴν συνδρομὴν δὲν στέλλουν
καὶ πληρωμῆς ἀπόδειξιν ὁ ἴδιος δὲν τοὺς κάνω,
γιὰ τούτους δὲν ἐνέχεται ἢ μούρη μου καθόλου,
κί' ἄς μὴ φορτόνωνται συχνὰ 'στὴ ράχη μου ἀπάνω,
νὰ μὴν τοὺς στείλω ἀναυλα κί' ἐγὼ κατὰ διαδόλου.

'Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδῆ, — ὀρμᾶ 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ξύδι,

μὲ Χημεῖον μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἀνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.